

megy egy mozdony és utána három teherkocsi. Az egyik zöld, a másik sárga, a harmadik lilaszínű. A vasutasok előszeretettel járnak ide, mert ők utálják a vasuti kocsikat, amelyek alaposan ki vannak figurázva a cégtáblán.

Igen kedvesen hat a

VEGYESKERESKEDÉS A VIDÁM HUSZÁRHOZ című bolt cégtáblája is. A cégtábla egy lovon ülő huszárt ábrázol. A ló nagyon vidám, ellenben a huszár, aki különben kétszer akkora, mint a paripája, nagyon szomorúan ül a nyeregben. A ló úgy néz ki, mintha a menyországba akarna felmenni. A két első lába már fenn is van a felhők között. A huszár lába pedig a földet surolja.

Kedélyesen felhangolva érkezünk vissza a belvárosba, itt meg egy drogériánál találkozunk a következő cégtáblával:

A SZEGEDI FOTO CLUB SÖTÉT KAMRÁJA.

Jaj istenem, de jó volna bemenni. Bizonyosan makaót, vagy huszonegyest játszanak odabenn a szegedi Foto Club tagjai.

Lovász Károly.

Szegedi ujitások a postakézbesítés körül

— A posta 1911. évi statisztikája. —

(Saját tudósítónktól.) A magyar királyi posta- és távirda vezérigazgatóság most tette közzé két vaskos kötetre terjedő részletes jelentését a magyar királyi posta- és távirda hivatalok 1911. évi forgalmi adatairól. Érdekes ezek között, hogy az összes postaküldemények darabszáma a múlt évben már meghaladta az ezer milliót. Amennyiben az előző évi 940 millióról ez 1002 millióra emelkedett. Az emelkedés 6-2 százalék.

A postán kezelt küldemények nyilvánított értéke és a pénzforgalom 12.919 millió koronára rugott. Itt az emelkedés azonban már csak 1-3 percent. Érdekességénél fogva megemlítjük még, hogy a táviratforgalom darabszáma 13 milliót, a telefonbeszélgetések száma pedig 183 milliót tett.

Az összes postaküldeményekből egy lakosra 48 darab esett. Az ország lakosságában természetesen benne vannak a gyerekek, aggok és a népek a postát igénybe nem vevő nagy tömege. Voltaképp tehát ez az arányszám százakra emelkednék, ha alapul a postát rendszerint igénybevevő iparosok és kereskedők, no meg az anzikskártyákat tömegesen küldözgető intelligens fiatalság számát vennők.

Az új hivatalok föllállításáról szóló beszámolásban rendkívül sok adat van arra vonatkozóan, hogy hol létesítettek új postagyűjtőhelyeket, hivatalokat, ügynökségeket és a közönség kényelmi igényének kielégítését célzó új berendezkedéseket. Érdekes például, hogy Szabadka külterületén 46 gyűjtő és kézbesítő állomást létesítettek a tanyai tanítók igénybevételével oly módon, hogy a forgalmat az egyes állomások és a legközelebb eső postahivatalok között Szabadka anyagi hozzájárulásával folytatott postajáratok közvetítik.

Nálunk is nagyon régen folynak tárgyalások, hogyan lehetne a szegedi külterületi postakézbesítés hiányait megszüntetni, mert a pusztázókkal és a lovasrendőrökkel történő mostani kézbesítés, nemkülönben pedig az a körülmény, hogy a tanyai lakosságnak órák hosszát kell járni, míg postaküldeményeit valamelyik gyűjtőhelynél föladhatja, rendkívül nagy hátránya a külterületi lakosságnak.

Ime, itt van előttünk a szabadkai példa, melyet mi is követhetünk, hiszen nálunk is sürűn vannak külterületünkön az iskolák és a tanítók is szívesen végeznék illő jutalmazás elenében a postaforgalom közvetítését.

Ugy tudjuk, a főkapitány ép a postaszolgálat érdekében kért utóbb több lovasrendőrt a külterületre, ami szintén nagyobb áldozatot igényelne, anélkül, hogy a célt igazán biztosítaná. Föl lehetne menteni a rendőrséget a kéz-

besítés rendkívül nagy terhe alól és ezzel a közbiztonság érdekei is jelentékenyen nyernének.

Ajánljuk a szabadkai példát a városi hatóság figyelmébe. Különben is úgy értesülünk, hogy ez irányban Szabó Gyula, kamarai másodtitkár a szeptemberi közgyűlésen indítványt is fog tenni.

Előfizetési felhívás.

Két héttel ezelőtt *Délmagyarország* címen új lapot indítottunk, amely terveiben és szándékaiban a becsületes újságírás fegyvereivel lépett a város és az ország közönsége elé.

Sajnálatos körülmények véletlen sulya okozta, hogy a hasonló című és Szegeden és a délvidéken becsültséget és tekintélyt élvező napilap augusztus 11-én megszűnt és a szerkesztőség, amely éveken át a komoly munka élvezetes fáradozásában készítette azt az újságot, minden erőfeszítéssel azon volt, hogy a megszűnő lap helyébe újat — szándékaiban és intencióiban a régít követőt — teremtsen, amely tovább szolgálja a régi szellemben a város, a közönség és a nemzet érdekeit.

A szerkesztőségnek ezt a fáradozását siker is koronázta és a megszokott és megszeretett néven új lappal állott a nyilvánosság elé, amely hihetileg új bizalommal és új szeretettel fogja erősíteni ezt a vállalkozást. A szerkesztőség energiájával sikerült az új lapot megalapozni oly gyorsan, hogy a réginek szinte a sarkába lépett és most lelki szemét egyedül a jövő irányítja, amely — úgy hiszi az övé és az igazságaié.

Politikájában a nemzeti munkapárt merész, nagy koncepciójú és történelmi látókörű programját követi azzal az intellektuális és lelkiismereti szabadsággal, amely a pártélet és pártegység melegsége mellett is őrzött kincse e párt minden hívének.

Kulturális kérdésekben a haladó magyar szellemnek nemes, kristályos öntudatát veszi irányítóul, tisztelettel és megbecsüléssel a patinás nemzeti hagyományok iránt, amelyeknek történelmi igazsága a dogmák erejével vetekszik.

A városi politikában a városi fejlődés evolúciójának igazságát fogja érvényesíteni és minden függő és jövődöbéli kérdésben a város imperiálizmusát, a köz érdekét fogja szolgálni.

Előfizetési felhívást hirdettünk ezek alapján lapunkra. Az előfizetés feltételei a következők:

A lap ára Szegeden:

Egész évre	24 korona
Félévre	12 „
Negyedévre	6 „
Egy hónapra	2 „

A vidéken:

Egész évre	28 korona
Félévre	14 „
Negyedévre	7 „
Egy hónapra	2 „ 40 fil.

A közönség szeretetének reményében indultunk el és ez a reménység hitet és erőt ad a munkához és a küzdelemhez.

Nem lesz béke? A svájci béketárgyalás, hír szerint, eredménytelenül oszlott szét. A tárgyalás során a török kiküldöttek semmiképpen sem voltak hajlandók Olaszországnak Libiában való szuverenitását elismerni s visszont az olasz kiküldöttek is megtagadták a török követelések teljesítését. — *Bayrutból* jelentik: Hat olasz hadihajó Jaffánál föltartóztatta és átkutatta a Lerosz német Levante-gőzöst. Erre

az olasz hadihajók közül három tovább indult s a többi három a város előtt lebocsátotta a vasmacsát. — *Konstantinápolyból* jelentik: Zekki bég tábornok tegnap fenyegetőző levelet kapott, amelynek írói felszólították a tábornokot, hogy egy meghatározott helyen kétszázötvenezer fontot tegyen le, mert különben agyonlövők. Rendőrök elmentek a meghatározott helyre s ott letartóztatták a zsaroló levél íróit, akikről kiderült, hogy a komité-párt tagjai. A török külügyminisztérium számtanácsosát, *Mahmud Kenau* béget elbocsátották állásából, mert kiderült, hogy a török flotta fölépítésére küldött adományok egy részét *elsikkasztotta*.

Berchtold kolozsvári kalandja.

— Autóval üldözte a rendőrség. —

(Saját tudósítónktól.) *Berchtold* Lipót gróf külügyminiszter, aki tegnapelőtt utazott vissza a romániai Sinajából, majdnem összeütközésbe került a kolozsvári rendőrséggel. A külügyminiszter feleségével együtt hétfőn reggel utazott Budapest felé, a predeáli gyorsvonathoz csatolt termes szalonkocsiban. Eredeti terve az volt, hogy Kolozsvárt megszakítja az útját s ezért jószágigazgatóját, *Székási Józsefet*, Kolozsvárra rendelte, azzal az utasítással, hogy reggel autóval várja a pályaudvarnál. *Székási* még vasárnap Kolozsvárra érkezett és az Autóforgalmi vállalatnál akart kocsit bérelni, de nem sikerült, mert az autók nagyrésze javítás alatt állott, új kocsit pedig nem akartak neki adni. A jószágigazgatónak ágyanis az volt az utasítása, hogy *Berchtold gróf nevét tartsa szigorúan titokban*, tehát úgy is kezelték őt, mint egy egyszerű utast, akit nyugodtan visszautasíthatnak. *Székási* kétségbeesetten igyekezett kimerőszakolni a kocsit, vasárnap ötször is járt a garázsban, eredménytelenül. Végre is egy ötlettel próbált hatni az igazgatóra. Ezt mondta:

— *Egy királyi herceg utazik át inkognitóban Kolozsvárt*, ennek kell néhány órára az autó.

A garázsban gyanusnak tűnt fel a dolog és az egész esetet bizalmasan közölték a rendőrséggel. Közben a jószágigazgató szintén fölment a rendőrségre és segítséget kért:

— *Uraim. Berchtold gróf* ő excellenciájának jószágigazgatója vagyok. A kegyelmes ur holnap reggel ide érkezik, autóra van szüksége, de nem tudok kocsit szerezni. A rendőrség tekintélyének igénybevételével talán jobban sikerül a dolog. Kérem, segítsenek rajtam.

A rendőrtisztviselő meghallgatta az előadást, aztán a homlokára ütött. Megnyugtatta az idegent; alig tette azonban ki a lábát, *détectiveket küldött utána*. A fekete könyvből rövidesen megállapította, hogy a titokzatos férfiú, aki hol külügyminiszternek, hol hercegnek keres autót, nem lehet más, mint egy régóta körözött szélhámos. Egész nap polgári ruhás rendőrök figyelték a jámbor jószágigazgatót, aki csak akkor nyugodott meg, amikor kilátásba helyezték számára az autót. Mégis elkésve jutott reggel a géphez, úgy hogy a külügyminiszter, aki reggel hat órakor érkezett feleségével együtt Kolozsvárra, idegesen boszankodva sétált még hét órákig is a perronon.

Közben a megfigyelt *Székási* robogott ki az autóforgalmi kocsiján a pályaudvarra, nyomában a kopókkal. A perronon lihegve kereste a gróft, de helyette egy rendőrtisztviselőt talált ott, aki *igazolásra szállította fel és letartóztatással fenyegette*. A holtra rémült *Székási* előszedte okmányait, mire szabadon bocsátották ugyan, de továbbra is megfigyelték. Ez az affér is néhány percig tartott s most már a leggyorsabb iramban mentek az autóval a városba. A Mátyás király-téren érték utol a külügyminisztert, aki még elkísérte feleségét a Newyorkba, maga pedig automobilon ment ki *Esterházy Gyula* gróf látogatására. Csak így szabadult meg a rendőrség molesztálásától.